

Under disse Dages Forhandlinger synes det mig, at der hos adskillige har raadet nogen Bitterhed. Jeg forstaar ikke dette. Den findes baade hos Regeringspartiets Medlemmer og ogsaa hos Regeringen, men derimod synes jeg ikke, den i væsentlig Grad er kommen til Orde andre Steder. Der synes man ikke at være særlig bitter. (Afbrydelse: Ikke hos Rebellerne?) Nej, det er Regeringspartiet, som er bittert. Jeg vil ikke tro, at det er den daarlige Samvittighed hos det Medlem, der afbrød mig, som gør ham bitter. Det vil jeg ikke insinuere. Men jeg forstaar ikke denne Bitterhed. Hvad er der nemlig i Vejen med os? Vi staa paa Venstres gamle Standpunkt. Det ærede Medlem for Ribe (Busk) sagde jo, at vi havde beholdt Fanen, og jeg ser derfor ikke nogen Grund for, at der hos Regeringen eller Regeringspartiets Medlemmer skal være nogen Bitterhed eller Fornærmelse mod os. De vide jo, at naar de tage Venstres gamle Mærkesager op til Behandling, ville de ingen Steder finde varmere Tilslutning end hos deres gamle Partifæller. De vide med Sikkerhed, at ingen vil gøre Indvendinger, hvis de ville indfri deres gamle Løfter om Nedsættelse af Militærudgifterne eller om Indførelse af almindelig Valgret. De vide, at de ville kunne paaregne sikker og ubetinget Støtte derfor hos det Parti, jeg har den Ære at tilhøre. Hvorfor da denne Bitterhed? Jeg vil ikke tro, at den bunder i det, som jeg omtalte, nemlig i en daarlig Samvittighed, og vel heller ikke deri, at vi ikke ville følge dem paa de ny Veje. Den højtærede Konseilspræsident udtalte, at disse Dages Forhandlinger havde en noget revuagtig Karakter. Jeg ved ikke, hvad han sigtede til. Det er muligt, at den højtærede Minister sigtede nærmere ved sig selv, end jeg tænkte i dette Øjeblik. I ethvert Tilfælde kan jeg ikke indse, at det, som her er foregaaet i de forløbne 14 Dage, har nogen revuagtig Karakter. Den højtærede Minister ankede over, at det, han hørte her, var kun en Gentagelse af, hvad der havde staaet i nogle Blade i Sommer. Men hvad gør det? Naar en Sag er god, hvad skader det saa, at den har været omtalt i Pressen? Det gør den ikke ringere. Og det

varede heller ikke længe, før den højtærede Minister naaede til at citere en Avis. Jeg ved ikke, hvad den hedder. Jeg tror, det var „Kolding Avis“. Formodentlig er det et godt, trofast og fuld-blodigt Regeringsorgan, som Ministeren kunde benytte, naar det gjaldt om at søge Støtte for sig selv. Disse Udtalelser tillægger jeg ingen Betydning. Jeg tror heller ikke, at de vare saa alvorlig mente. Den højtærede Minister raillerede dernæst lidt over de forskellige Navne, det Parti skulde have, som jeg nu har den Ære at staa i. Heller ikke dette, synes jeg, er særlig alvorligt. Jeg har ikke i Sinde at tage det saa højtideligt. Den højtærede Minister har jo selv mange Navne, idet han baade kaldes Konseilspræsident, Krigsminister og Marineminister, og han er endda ikke fornøjet dermed. Saa vidt jeg ved, har han søgt Navneforandring og hedder nu: Forsvarsminister. Jeg synes derfor ikke, at den højtærede Minister har Grund til at bebrejde os de mange Navne, da han ikke har været tilfreds med de tre, han havde i Forvejen, men selv har antaget et fjerde.

Men alt dette regner jeg for Smaa-ting, som jeg ikke tillægger nogen Betydning. Det er den Slags Ting, der siges, naar vi staa og sige hinanden smaa Ubehageligheder, og det er ikke Realiteter: Jeg synes hellere, man skulde lade den Bitterhed fare, som dikterer saadanne Udtalelser, og tage fat paa Realiteter. Nej, det, som er i Vejen, er ikke, at vi hedde Folketingets Venstre eller det radikale Venstre, men det, at vi fastholde Venstres militære Program, som jeg kortest kan udtrykke det. Den højtærede Minister vil maaske sige, at vi snarere have udvidet det, idet vi paa Mødet i Odense vedtog, at København skulde være en aaben By. Men heller ikke dette, synes jeg, kan være en Forbrydelse. Det er jo Konseilspræsidentens egne Ord, da han i 1892—93 kunde sige, at det, at vi have faaet en Fæstning, er en politisk og økonomisk Ulykke for vort Land, og at det temmelig sikkert ogsaa vil vise sig at være en national Ulykke. Naar den højtærede Minister kan sige det, synes jeg, at vi handle i fuldstændig